

فصل پنجم

نوشتار و گرافیک

هدف‌های رفتاری

پس از پایان این فصل از هنرجویان انتظار می‌رود:

- ۱- کاربردهای خط در گرافیک را نام ببرند.
- ۲- ویژگی‌های حساسیت بخشیدن به حروف را تعریف نمایند.
- ۳- حساسیت بخشیدن به حروف را انجام دهند.

مقدمه

با بررسی دقیق عناصر نوشتاری، در می‌بایسم که شکل طراحی و ترکیب حروف و رفتار با حروف در کارکردهای گوناگون گرافیک کاملاً یکسان نیست. برخورد یک طراح با حروف برای نگارش یک متن^۱ یا تیتر^۲، دست یافتن به یک «قلم»^۳، طراحی یک لوگو تایپ^۴ یا یک مونوگرام^۵، عنوان یک پوستر و انتخاب روشی مناسب برای نوشتن یک «شعار تبلیغاتی»^۶، در بسیاری موارد متفاوت است (تصاویر ۱ تا ۵).

به طور مثال، انسجام و وحدتی که در اکثر نشانه‌ها دیده می‌شود در ساختار عنوان یک پوستر، کمتر به چشم می‌خورد و یا ضرورت ندارد، روان بودن ترکیب و آسان خوانی عنوان یک کتاب آموزشی؛ الزاماً در ترکیب یک نشانه فرهنگی هم لحاظ شود.

۱- نشانه نوشه ماهنامه اخبار ادیان - کوروش پارسانژاد - ه. ش ۱۳۸۲

۱-Text

۲-Title

۳-Type Face

۴-Logo Type

۵-Monogram

۶-Slogan

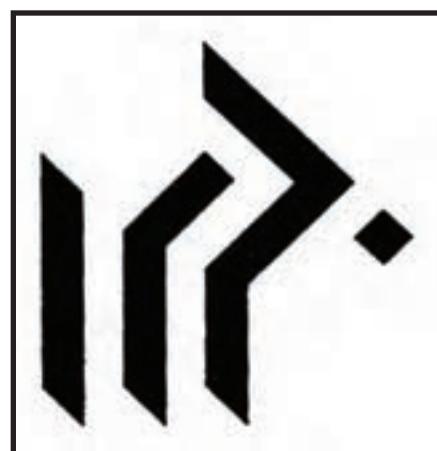
۳—モノグラム ویژه گرافیک — ایرج زرگامی —
۱۳۶۸ هـ. ش

۴—نشانه فصلنامه علمی پژوهشی نهج البلاغه

۵—پوستر عاشورا — مسعود نجابتی — ۱۳۸۳ هـ. ش

۶—モノグラム جامعه مشاوران ایران — ۱۳۶۱ هـ. ش

هر نوشته برای منظور ویژه‌ای شکل می‌گیرد و طراح مناسب با نوع سفارش و هدفی که دارد؛ یکی از روش‌های نگارش را انتخاب می‌کند.

طراحی یک کلمه یا عبارت، می‌تواند با گرایش به خوشنویسی یا دست نویس انجام شود و یا کاملاً به صورت حروف چاپی صورت بگیرد. برای دستیاری به بهترین روش، لازم است افرون بر توجه به جذایت شکل حروف، به تناسب شکل و محتوا و کارکرد اثر گرافیک نیز توجه نمود. در این میان، توجه به قابلیت‌های بصری خط برای تغییرات نوظهور و ویژه، عاملی است که می‌تواند علاوه بر جذب مخاطب و افزایش توجه او موجب انتقال بهتر مفهوم گردد.

حساسیت بخشیدن به نوشتار

در بسیاری از زمینه‌های طراحی گرافیک، استفاده از روش‌های رایج نگارش به تنها، جوابگوی نیازهای عصر ما نیست، زیرا استفاده روزمره و همگانی از آنها، موجب شده این گونه‌ها جلوه‌ای عادی و معمولی و گاه تکراری و غیر جذاب به خود بگیرند.

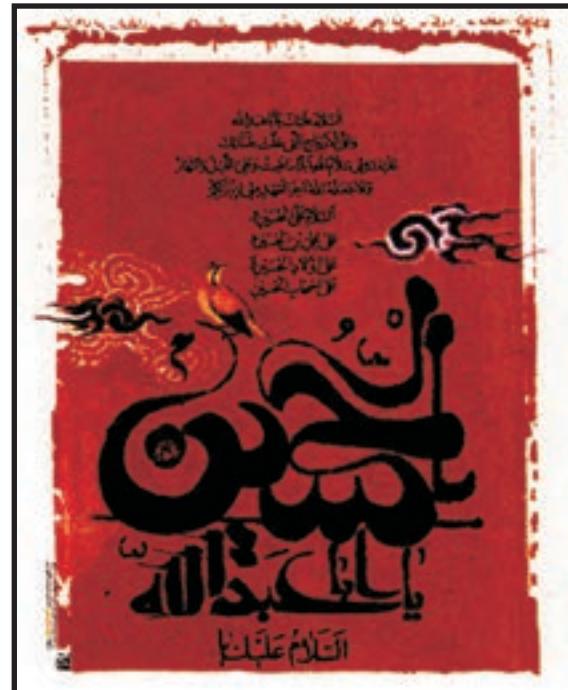
بنابراین، در این موارد لازم است پس از انتخاب مناسب‌ترین روش نگارش، با ایجاد تغییراتی هوشمندانه در ساختمان یا ترکیب نوشتار و استفاده از برخی روش‌ها و خلاقیت‌های ذهنی، نوشته را از حالت عام و معمول خارج کده و به حالتی متمایز و متفاوت درآوریم.

به این برخورد در طراحی نوشتار «حساسیت بخشی» می‌گوییم. در جریان حساسیت بخشیدن به نوشتار باید توجه کرد که علاوه بر شکل حروف، تنشیات و کرسی حروف، شکل نقطه‌ها، چگونگی اتصالات و... نیز قابل تغییر و تحول آند و باید هنگام تمرین آنها را مد نظر قرارداد.

در هر حال نباید فراموش کرد که در نهایت شکل نوشتار باید در تناسب با کاربری آن طراحی گردد و به میزان خوانایی لازم در آن توجه شود (تصاویر ۶ تا ۸).

۷— طراحی نام حضرت محمد (ص)— مسعود نجابتی— ۱۳۷۹ هـ . ش

۶

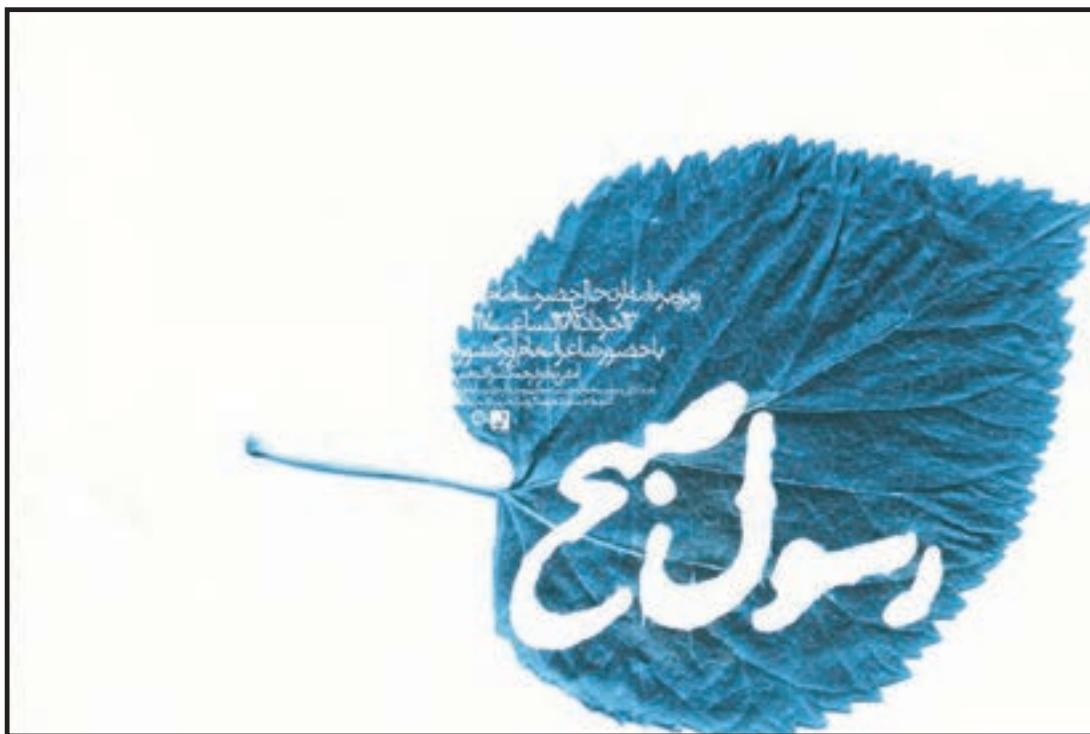

۸— نشانه نوشتار برای فیلم ناخدا خورشید

مثبت و منفی : فضاهای مثبت و منفی حروف در نوشتار، نقش مهمی داشته و موجب ایجاد نوعی توجه و اهمیت بصری می‌گردد. بی‌شک، حروفی که در حالت مثبت یا منفی در صفحه فعال می‌شوند، می‌توانند بر مخاطب خود تأثیری چشمگیر بگذارند (تصاویر ۹ تا ۱۱).

۹—پوستر برای اسمای خداوند—بهرنگ مظلومی—۱۳۸۵ ه. ش

۱۰—پوستر رسول صبح (ویژه ارتحال امام ره) —آزاده مدنی —فرهاد فزونی—۱۳۸۲ ه. ش

۱۱— سر لوحه روزنامه گزارش روز— مسعود نجابتی— ۱۳۷۹ ه. ش

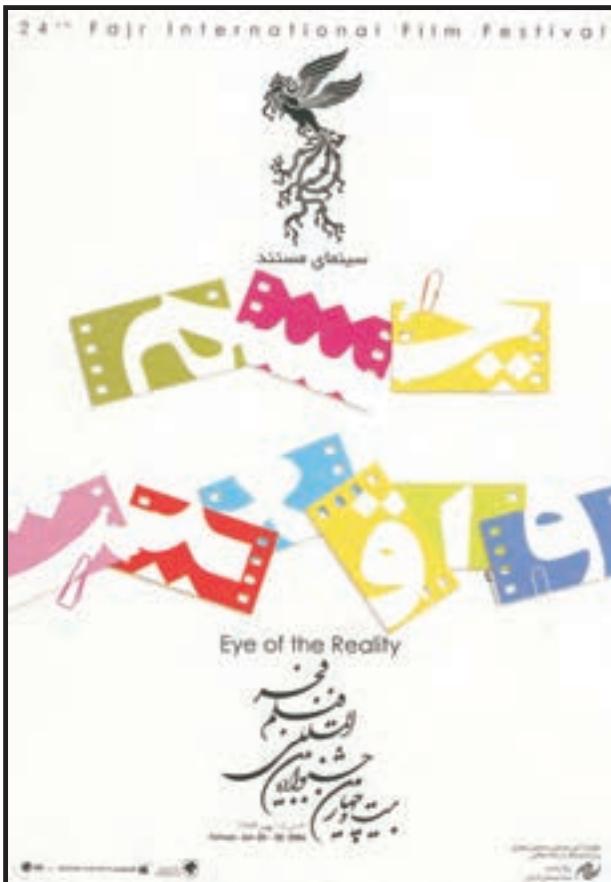
تصویر ۱۲

اختصار : منظور از اختصار استفاده از حداقل عناصر بصری در نوشته و یا حذف بخش‌هایی از آن است، تا حدی که خوانایی از بین نرود (تصاویر ۱۲ و ۱۳).

۱۳— سر لوحه هفت‌نامه کتاب هفته

بُرش خوردن : طراح می‌تواند با بریدن قسمت‌هایی از حروف توجه ییننده را جلب کند. علاوه بر این می‌تواند برای ایجاد توجه بصری پیش‌تر اجزای برش خورده را تا حدی جا به جا کند و به این ترتیب، متناسب با موضوع، نوعی تأکید بصری را در اثر خود وارد کند (تصاویر ۱۴ تا ۱۸).

۱۵—پوستر سینمای مستند بیست و چهارمین جشنواره بینالمللی فیلم فجر —
ابراهیم حقیقی—۱۳۸۲ ه.ش

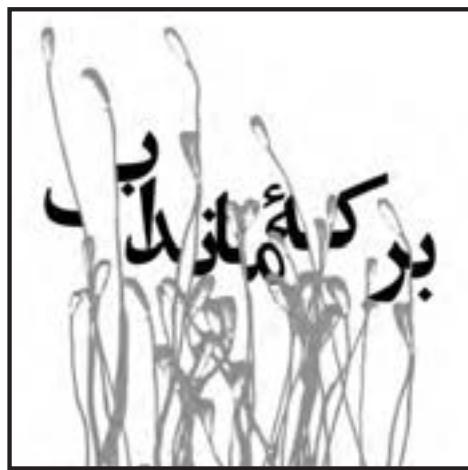
۱۴—پوستر کاج را قطع نکنید — ادیک بغودسیان — ۱۳۸۶ ه.ش

۱۷—پوستر با بهره‌گیری از خط نستعلیق — دامون خانجانزاده — ۱۳۸۴ ه.ش

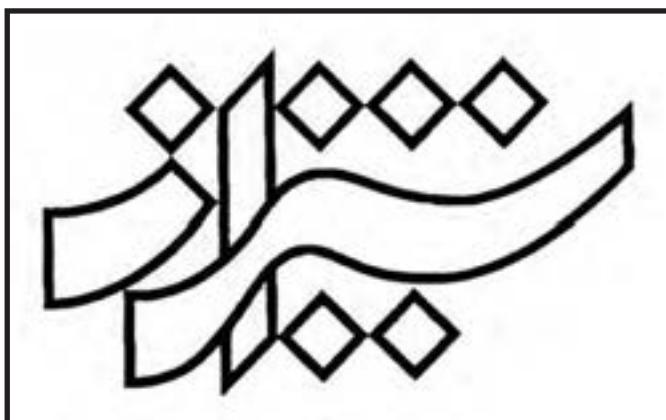

۱۶—نشانه نوشته — دامون خانجانزاده

۱۸— طراحی برای نشریه— رضا عابدینی

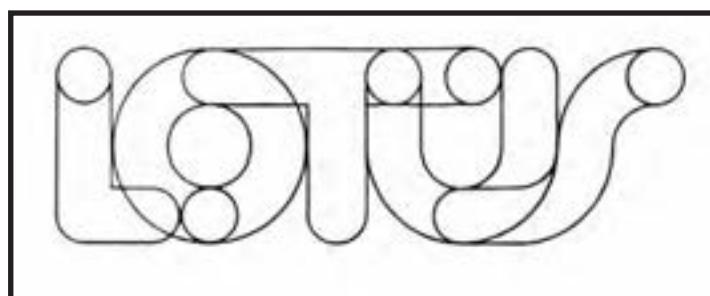
ایجاد اتصال و مماس کردن حروف : می‌توان حروف یا کلمات را به گونه‌ای روی هم یا در کنار یکدیگر قرار داد، که به یک کل واحد و یکپارچه تبدیل شوند. در این زمینه، تعییر در کرسی حروف و کلمات و ایجاد ارتباطات جدید بین اجزای حروف و کلمات، می‌تواند تراکم و فشردگی مطلوبی در نوشته ایجاد کند و نوعی انسجام و وحدت را در آن حاکم کند (تصاویر ۱۹ تا ۲۳).

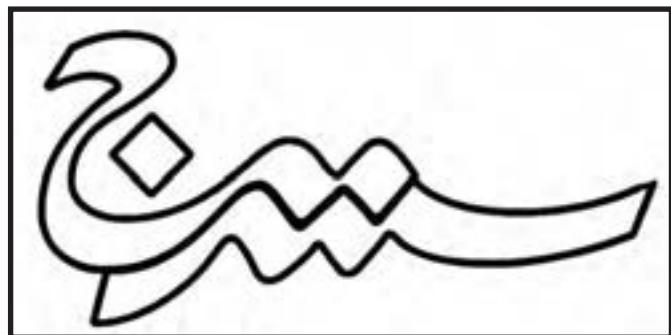
۲۰— عنوان نشریه شیراز— حمیدرضا رحمانی— ۱۳۷۶ ه. ش

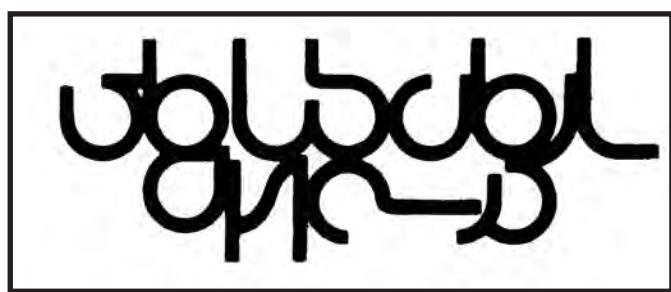
۱۹— نشانه نوشتۀ سنگینۀ مهرگان— مسعود نجابتی— ۱۳۷۸ ه. ش

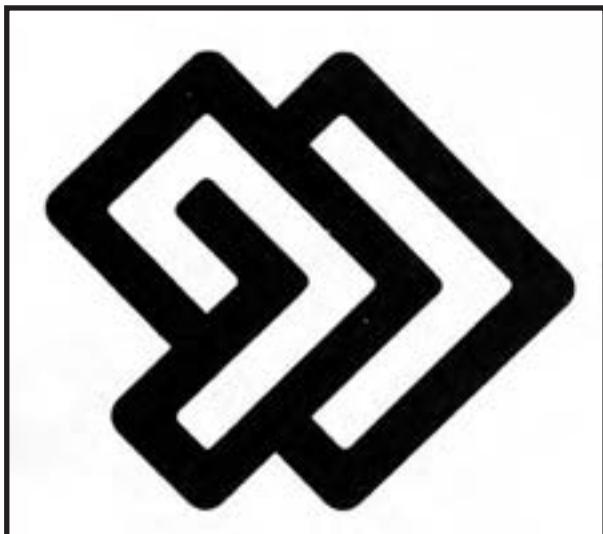
۲۱— نشانه نوشتۀ شرکت سازنده لامپ‌های نئون— Ray Mond Best— استرالیا

۲۲—نشانه نوشتۀ شهرداری سنتنج—حمیدرضا زری—۱۳۷۳ ه. ش

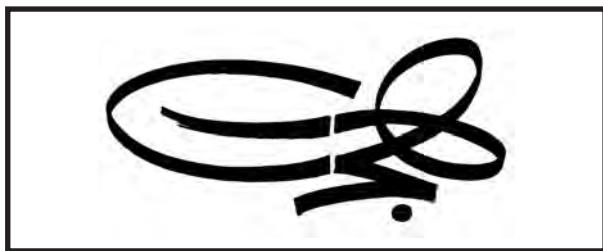

۲۳—نشانه نوشتۀ سازمان کتاب‌های درسی ایران—سید محمد احسانی—۱۳۴۹ ه. ش

۲۴—نشانه نوشتۀ شبکۀ دوم سیمای جمهوری اسلامی ایران—جواد پویان—۱۳۷۴ ه. ش

ایجاد پیوستگی در حروف: گاهی می‌توان حروف و عناصر جدا از یکدیگر را، با ریتم و حرکتی پیوسته طراحی کرد، به گونه‌ای که چشم حرکت حروف را در سیری ممتد دنبال کند. بنابراین، مجموع یا بخشی از حروف به دنبال هم و در پیوند با یکدیگر قرار گرفته و ترکیبی یکپارچه ایجاد می‌شود. این حالت، می‌تواند حرکت و پویایی ویژه‌ای در نوشتۀ ایجاد کند و نیروهای موجود در شکل حروف را انسجام بیخشد (تصاویر ۲۴ تا ۲۶).

۲۶—طراحی کلمه هجرت—سید وحید موسوی جزايری—۱۳۷۳ ه. ش

۲۵—طراحی کلمه همه‌ی—عبدالرسول یاقوتی

۲۸—بسمله — امیرشاھرخ فریوسفی

تغییر ضخامت حروف : در این روش، ضخامت حروف براساس نظمی منطقی و از پیش تعیین شده و یا به شیوه‌ای حسی و اتفاقی تغییر می‌کند و در نتیجه آن ریتمی جدید، در ساختار نوشته و حروف پدید می‌آید. این تغییر می‌تواند موجب القای حرکت و نور در نوشته گردد (تصاویر ۲۷ و ۲۸).

۲۷

قرار گرفتن حروف در سطوح مشخص : می‌توان حروف را روی سطوح جداگانه‌ای قرار داد. در این صورت کیفیت فردی هر یک از حروف کلمه، بیشتر نمایان می‌گردد. این ویژگی می‌تواند به ویژه در مورد خط فارسی که حروف آن پیوسته نوشته می‌شود با سطوح یکپارچه نیز طراحی گردد (تصاویر ۲۹ و ۳۰).

۲۹—سر لوحة روزنامه همشهری — حسین خسروجردی

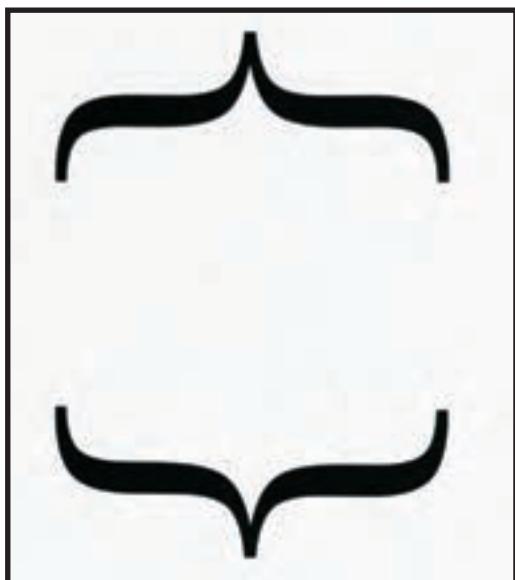

۳۰—نشانه نوشته شرکت اطلاع‌رسانی

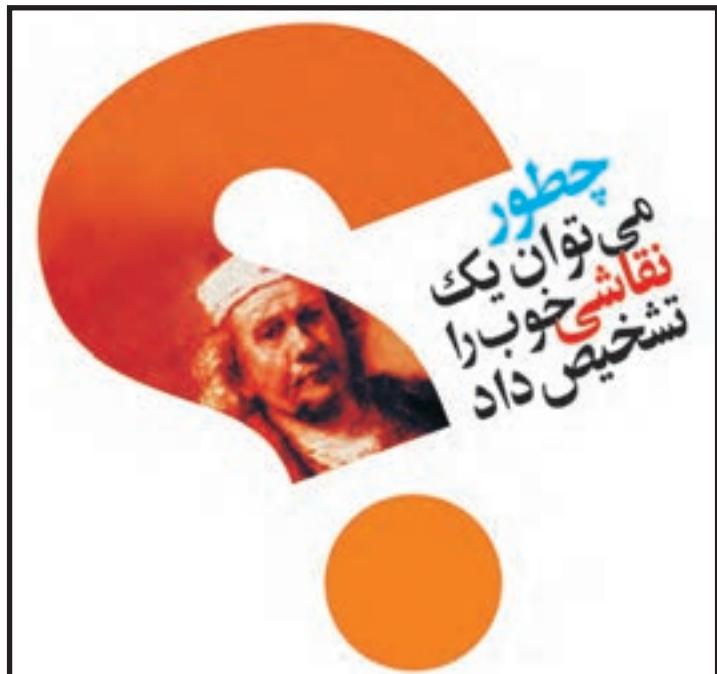
استفاده از علائم نشانه‌گذاری: علائم نشانه‌گذاری، نمادهایی قراردادی‌اند که برای سکوت، تعجب، سؤال، جدایی کلمات و امثال این‌ها به کار می‌روند.

به طور مثال، ویرگول سرعت خواندن را کنده‌ی سازد یا علامت سؤال، لحن را عوض می‌کند. این علائم دارای ارزش بصری و تأثیر مفهومی ویژه‌ای هستند و در شیوه‌های مختلف نگارش، تفاوت‌های ظاهری بسیاری با هم دارند.

طراح می‌تواند، به منظور افزایش تأثیر پیام، این علائم را با تغییراتی در اندازه، چگونگی قرارگیری، شکل کلی، نوع قلم و یا رنگ متفاوت رسم کند (تصاویر ۳۱ تا ۳۳).

۳۲— نشانه جشنواره نمایشنامه‌نویسی — مرتضی آکوچکیان —
۱۳۸۴ ه. ش

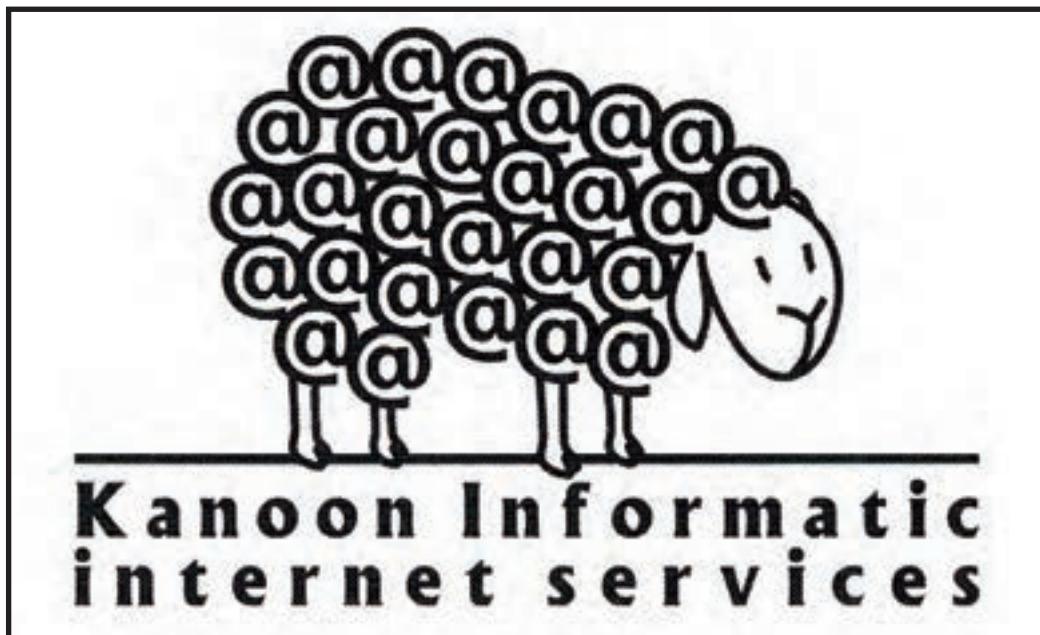

۳۱— طراحی عنوان جلد کتاب

۳۳— نشانه نوشته برنامه رادیویی — دامون خانجانزاده

لازم به یادآوری است که افزون بر علائم یاد شده، علائم دیگری در مجموعه طراحی قلم‌های لاتین وجود دارد که می‌توان از آنها نیز همچون علائم نشانه‌گذاری استفاده کرد (تصویر ۳۴).

۳۴—کارت اینترنت کانون انفورماتیک—محسن محمدولیحی—۱۳۸۲ ه. ش

خطوط در بر گیرنده^۱ : این خطوط، قدرت بیان حروف را افزایش می‌دهند. ویژگی خطوط در بر گیرنده که پیرامون حروف قرار می‌گیرند، وحدت و انسجام بخشیدن به کلمه است.

این خطوط می‌توانند حتی بین حروف و بخش‌های مجزای یک نوشته، ارتباط برقرار کرده و آنها را پیوند بدهد. در این میان، ضخامت خطوط نقش مهمی دارد و می‌تواند در شکل‌گیری فضای آزاد بین حروف و دیگر عناصر تأثیر قابل توجهی بگذارد.

شكل زیر این حالت، ایجاد خط در فضای داخل حروف^۲ است. این فن به حروف، نمایی تو خالی داده، از جرم حروف کاسته و آنها را سبک‌تر نشان می‌دهد (تصاویر ۳۵ تا ۳۸).

۳۵—مسعود نجابتی—۱۳۷۵ ه. ش

۳۶—شانه نوشتۀ شرکت بسته‌بندی

۳۷—شانه نوشتۀ طرح خانه—سیاوش خانی—۱۳۸۴ ه. ش

۳۸—عنوان روزنامۀ اخبار—کامران مهرزاده—۱۳۷۴ ه. ش

۳۹—شانه نوشتۀ شرکت تولیدی لباس‌های ورزشی—بلژیک—۱۹۷۸ م

ایجاد بُعد و برجسته‌نمایی: این ویژگی با استفاده از برسبیکتیو و سایه‌دار کردن حروف ایجاد می‌شود. افزودن بُعدی دیگر به حروف، وجود یک فضای سه بعدی را القا می‌کند و ایجاد سایه، به حروف جلوه‌ای برجسته می‌دهد (تصاویر ۴۰ و ۳۹).

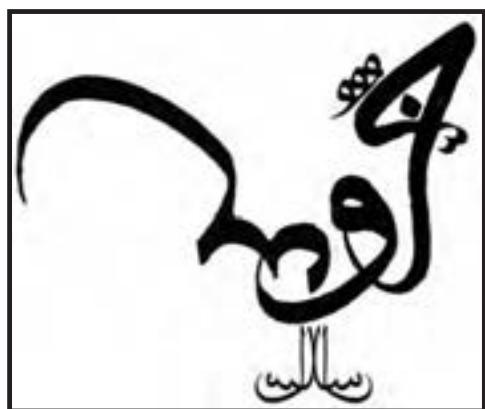

۴۱—بوستر نمایشگاه—دامون خانجانزاده

۴۰—نشانه نوشتاری نگاره کرمان

ترکیب‌بندی جدید از حروف رایج و متداول: گاهی اوقات مهم‌ترین گام در حل یک مسئله بصری، ترکیب‌بندی آن است. رسیدن به معنا و تأثیر بصری مورد نظر در هنگام کار با حروف، بستگی زیادی به نوع ترکیب‌بندی آن دارد که با نگرشی جدید در چیدمان و اتصالات حروف مقدور است. علاوه بر این ترکیب‌بندی یک نوشته در جلب توجه یعنده نیز نقش بسیار مهمی ایفا می‌کند (تصاویر ۴۱ و ۴۲).

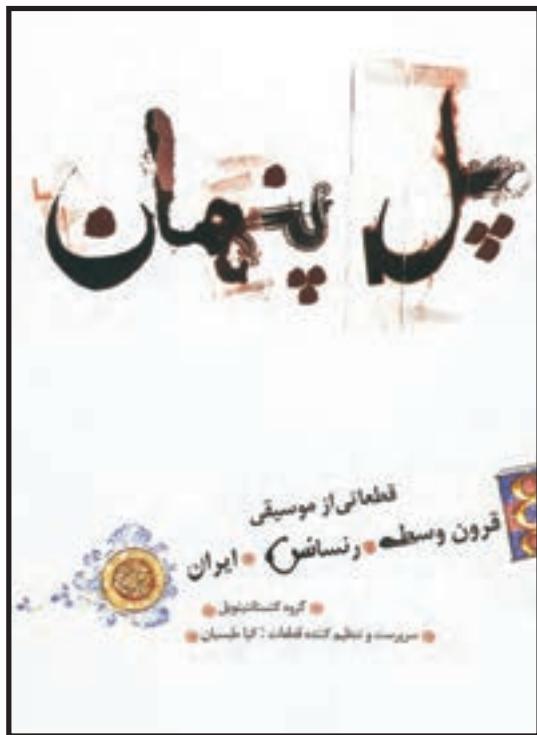
۴۳—طراحی عنوان سال خروس برای جلد تقویم با استفاده از خط ثلث—ایمان راد—۱۳۸۴ ه. ش

۴۴—نشانه نوشتۀ مؤسسه توریستی اسکاندیناوی—Kanjiokado—سوئد—۱۹۸۸ م

طراحی حروف جدید: منظور، طراحی حروفی است که مشابه با هیچ یک از قلم‌های موجود نبوده و ویژگی آشکاری از گذشته به امانت نگرفته باشد.

به عبارت دیگر، ظاهر شدن حروف در شکلی تازه است که طراحی آن با برخورد کاملاً ابتکاری طراح همراه است (تصاویر ۴۴ تا ۴۹).

۴۵—پوستر کنسرت موسیقی پل پنهان—ساعده مشکی—۱۳۸۰ ه. ش

۴۶—طراحی ابتکاری برای حروف لاتین با استفاده از ابزار

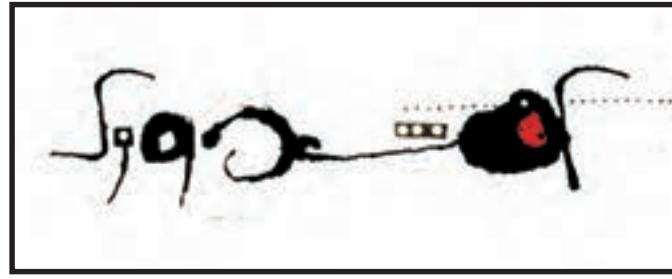
۴۷—عنوان کتاب مارمولک کوچک اتاق من—فرشید منقالی—۱۳۵۳ ه. ش

۴۸—عنوان کتاب ماهی سیاه کوچلو—فرشید منقالی

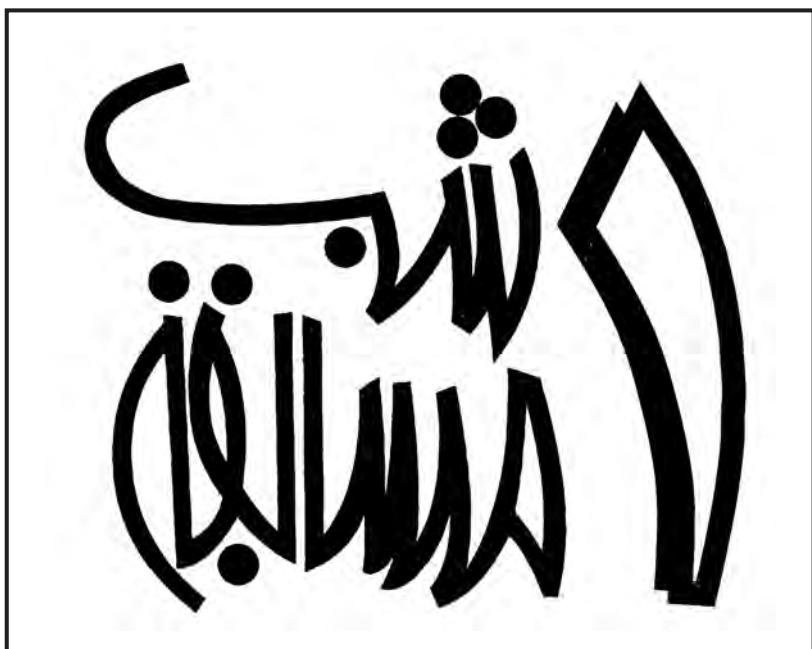

۴۹—نشانه نوشتۀ سرکت اطلاع‌رسانی عرفان—مسعود نجابتی—۱۳۸۰ ه. ش

۵۰—عنوان کفشدوزک از کتاب سفر پروانه—مهران زمانی—۱۳۸۵ ه. ش

ویژه کردن — تأکید کردن بر بخشی از کلمه یا حروف : در این فن، با اهمیت دادن و متمایز نمودن یکی از حروف، توجه بیننده را به بخش خاصی از اثر جلب کرده و بر آن تأکید می کنیم.
این کار را می توان با استفاده از رنگ، شکل، بافت و ویژگی های دیگر انجام داد. باید توجه داشت در این شیوه ساده کردن سایر اجزاء، موجب افزایش تأکید بر بخش مورد نظر خواهد شد (تصاویر ۵۳ تا ۵۵).

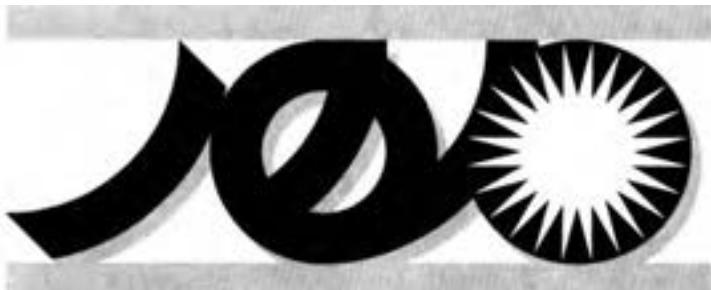
۵—عنوان برنامه تلویزیونی یک شب یک مسابقه — رضا عابدینی — ۱۳۷۵ ه . ش

۵۱—نشانه نوشته کتاب

۵۳—سید اسدالله چهره پرداز — ۱۳۷۴ ه . ش

۵۲—علی وزیریان

نوشتن بدون فکر قبلی — (بداهه‌نویسی) : گاهی که راه حل‌های از پیش تعیین شده، طراح را در تنگنا قرار می‌دهد، از این روش استفاده می‌کند (تصاویر ۵۴ و ۵۵).

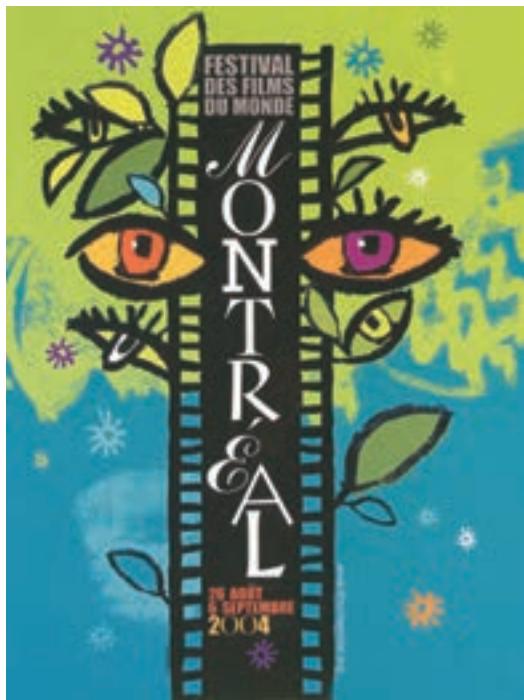

۵۵— طراحی جلد (CD) موسیقی — ساعد مشکی

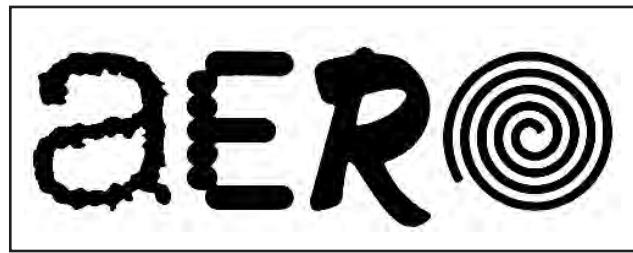

۵۶— طراحی عنوان برای پوستر — Akira Sanada — پاریس — ۱۹۸۷ م

استفاده از تنوع حروف در ترکیب یک کلمه : این فن کاملاً با عرف و عادت ناسازگار است. نگارش یک کلمه با قلم‌های مختلف. آن را از حالت عادی خود خارج می‌کند و تأثیرات مختلف قلم‌های به کار رفته را برای رسیدن به معنا و تأثیری جدید با هم همراه می‌کند (تصاویر ۵۶ و ۵۷).

۵۷— پوستر جشنواره فیلم مونترال کانادا — علی وزیریان — ۱۳۸۲

۵۸— آمریکا — Jani Bavcer — ۱۹۸۹ م

کار با نقطه در ترکیب یک نوشتار: نقطه تنها عامل ایجاد تمایز بین حروف مشابه در نگارش فارسی است و بدین جهت، حضورش برای خوانایی لازم است. هرچند گاهی اوقات این حضور، در ترکیب مشکل ایجاد می‌کند.

ولی نباید فراموش کرد که در بسیاری موارد داشتن نگاه خلاق در چیدمان، شکل، اندازه، رنگ و ... «نقطه» می‌تواند در شکل‌گیری یک اثر نوشتاری نقش مهمی ایفا کند (تصاویر ۵۸ تا ۶۲).

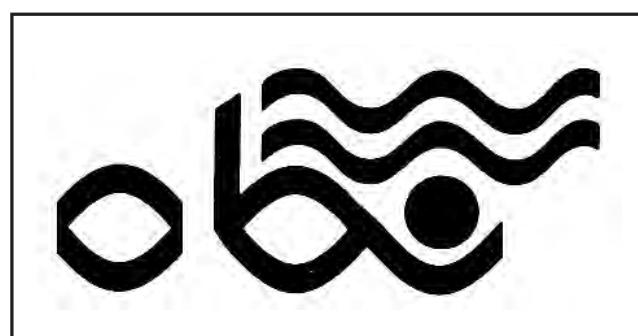
۶۰

۵۹ - مسعود نجابتی - ۱۳۸۳ ه. ش

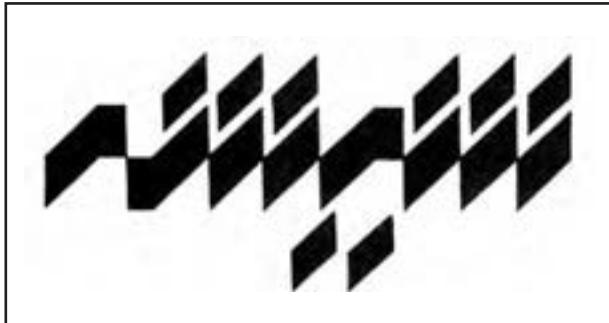

۶۲ - علی وزیریان

۶۳ - علی دوراندیش - ۱۳۷۲ ه. ش

ایجاد ریتم در ترکیب کلمه: با تکرار یک یا چند عنصر بصری، به صورت منظم یا هماهنگ، ریتم ایجاد می‌شود. ریتم، عاملی مهم در ایجاد انسجام و توازن یک طرح نوشتاری است. ایجاد ریتم در طراحی حروف و کلمات از طریق توجه و تأکید بر عناصر مشابه و یا بوجود آوردن مشابهت در عناصر پدید می‌آید. شکل و حرکات خطها، سطوحها، نقاط، فضاهای، ... از عوامل ایجاد ریتم در نوشتار هستند. این فن می‌تواند علاوه بر ایجاد ترکیبی چشم نواز نقش مهمی در تأثیرگذاری و بهخاطر سپاری داشته باشد، به ویژه اگر در تناسب با موضوع و با مهارت لازم طراحی گردد (تصاویر ۶۳ تا ۶۹).

۶۴—عنوان هفته‌نامه تخصصی شیشه — سید علی ساداتی پور — ۱۳۷۰ ه. ش

۶۵—نشانه نوشتۀ موزۀ رضاعباسی — ۱۳۵۵ ه. ش — مرتضی ممیز

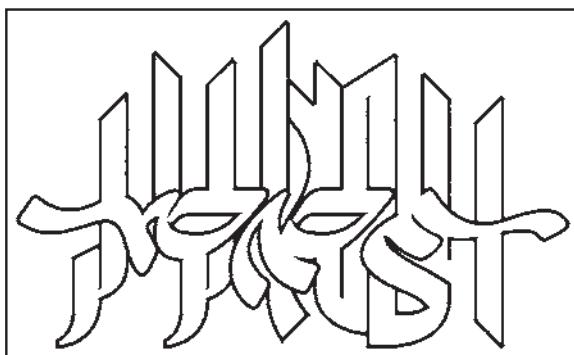
۶۶—مدرسه نظام الملک — علی دوراندیش — ۱۳۷۲ ه. ش

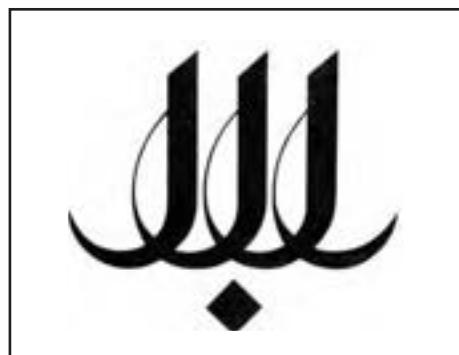
۶۷—طراحی عبارت بسم الله — مسعود نجابتی — ۱۳۷۲ ه. ش

۶۸—طراحی عبارت بسم الله — مسعود نجابتی — ۱۳۷۲ ه. ش

۶۹—بسم الله — مسعود جزني — ۱۳۸۳ ه. ش

۷۰—نشانه نوشتۀ مسجد بلال صدا و سیمای جمهوری
اسلامی ایران — علی خسروی

ایجاد تقارن و تعادل در ترکیب یک کلمه: تقارن عامل مهمی در ایجاد تعادل و وحدت در شکل یک کلمه به شمار می‌رود و روحیه‌ای ساده، متین و رسمی به کار می‌بخشد. اساس این روش شامل ایجاد نظم و قرینگی کامل یا نسبی در اجزای یک ترکیب نوشتاری است اما باید توجه داشت، تأکید و اغراق در این زمینه ممکن است اثر را یکنواخت، تکراری و کسالت‌بار کند. بنابراین می‌توان در ترکیب یک کلمه، حروف و اجزاء را به گونه‌ای کنار هم چید که ضمن قرینه نبودن، از نظر وزن بصری با یکدیگر در تعادل باشند.

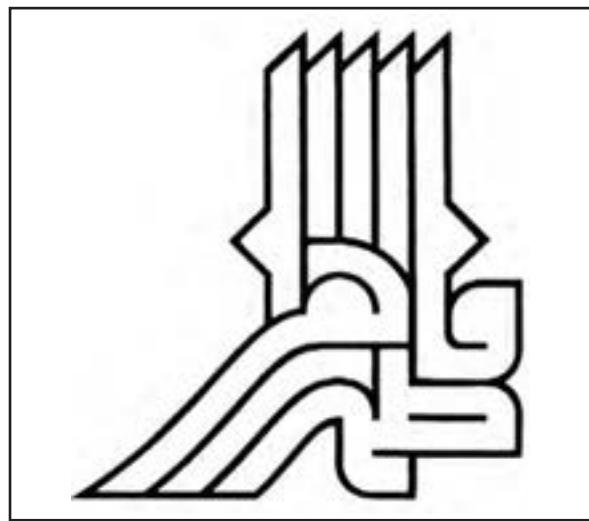
البته برقرار کردن تعادل در این روش کار دشوارتری خواهد بود ولی نتیجه کار، از لحاظ بصری سیار جذاب و متنوع خواهد شد (تصاویر ۷۰ تا ۷۵).

۷۲— طراحی عبارت بسم الله اثر هنرجوی گرافیک — حمیدرضا میثاقیزاده — ۱۳۷۸ — ه. ش

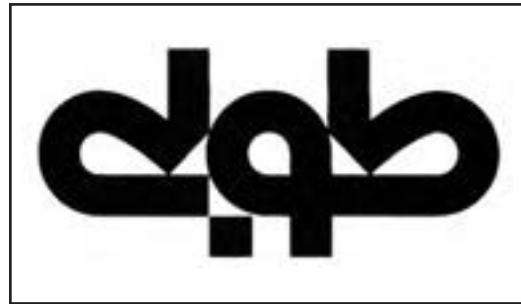
۷۰— نشانه نوشتۀ بیمه آسیا — مصطفی اسداللهی — ۱۳۶۹ — ه. ش

۷۱— نشانه نوشتۀ بنیاد فاطمه زهرا (س) — صداقت جباری — ۱۳۷۲ — ه. ش

۷۴—ابراهیم حقیقی

۷۳—آرمان داودی—۱۳۷۲ ه. ش

۷۵—فرزاد ادبی—۱۳۷۳

۷۶—نشانه نوشتۀ موزۀ هنر—می‌سی‌سی‌پی—Hap-Owel—آمریکا—۱۹۸۵ م

استفاده از رنگ: از رنگ برای تداعی بهتر معانی استفاده می‌شود و از این جهت، امکان ویژه‌ای برای طراحان محسوب می‌شود. رنگ‌های علاوه بر بازنمود واقعیت، می‌توانند مفاهیم سمبولیک^۱ را بیان کرده و نیز به یک طرح گرافیکی شخص و ویژگی ببخشند (تصاویر ۷۶ تا ۷۹).

۷۷—سر لوحه هفته‌نامه دوچرخه از نشریه همشهری—گشتاسب فروزان—۱۳۷۹ ه. ش

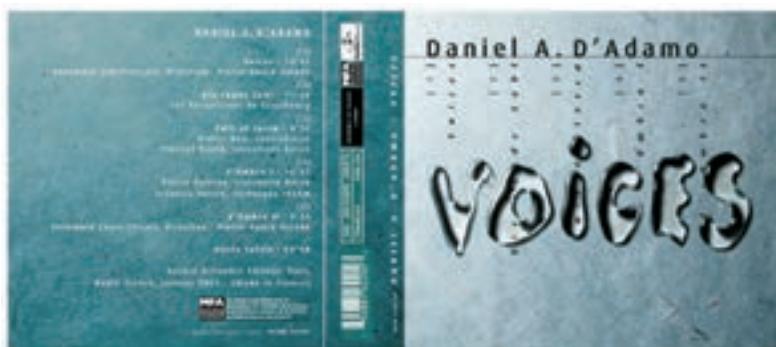

۷۸—تهمتن امینیان—۱۳۸۳ ه. ش

۷۹—مسعود نجابتی—۱۳۷۸ ه. ش

استفاده از بافت : بافت‌ها در نمایش احساسات بصری نقش مهمی دارند و استفاده بجا و خلاق از آنها، می‌تواند بیان قوی‌تری در طراحی حروف ایجاد کند. گاه استفاده از مواد ویژه برای رسیدن به بافت مناسب، خود عاملی در شکل گیری جلوه‌ای جدید در شکل و بیان حروف خواهد شد (تصاویر ۸۰ الف و ب و ۸۱).

الف

ب

۸۰—دو جلد CD موسیقی—میشل باتوری

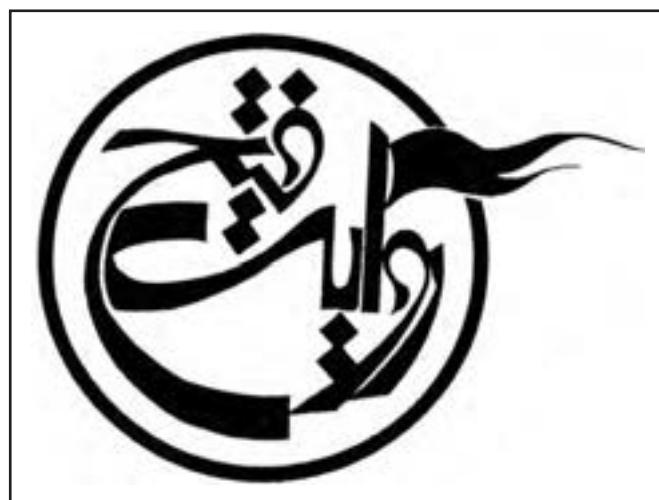

۸۱—پوستر دومین جشنواره بین المللی نمایشگاه طنز—ساعد مشکی—۱۳۸۲ ه. ش

قرارگیری در شکل مشخص : در این روش، ترکیب تمامی کلمه یا بخشی از آن، نقش یا شکلی مشخص را به نمایش گذاشته و یا پادآوری می‌کند و از این طریق، علاوه بر ایجاد طرحی متمایز و ویژه، موجب انتقال بهتر مفاهیم خواهد شد. استفاده از شکل، در طراحی کلمه و عبارت‌ها به شیوه‌های گوناگون انجام می‌گیرد :

– ترکیب در شکل‌های هندسی ساده (مربع، دایره، مثلث) و شکل‌های تجریدی. این شکل‌ها علاوه بر ایجاد تغییر در ترکیب حروف، در القای مفاهیم کلی مانند سکون، جهت و حرکت نیز کاربرد دارد. گنجیدن حروف و کلمات در این شکل‌ها موجب تغییراتی در زوایا، خمیدگی‌ها و شکل حروف می‌گردد و این شکل‌ها پس از ایجاد تغییرات لازم می‌توانند از طرح نهایی حذف شود، ولی گاه چنان با شخصیت کلمه و معنا آمیخته می‌شوند که بدون حضور آنها، ترکیب کلمه ناقص به نظر می‌رسد.

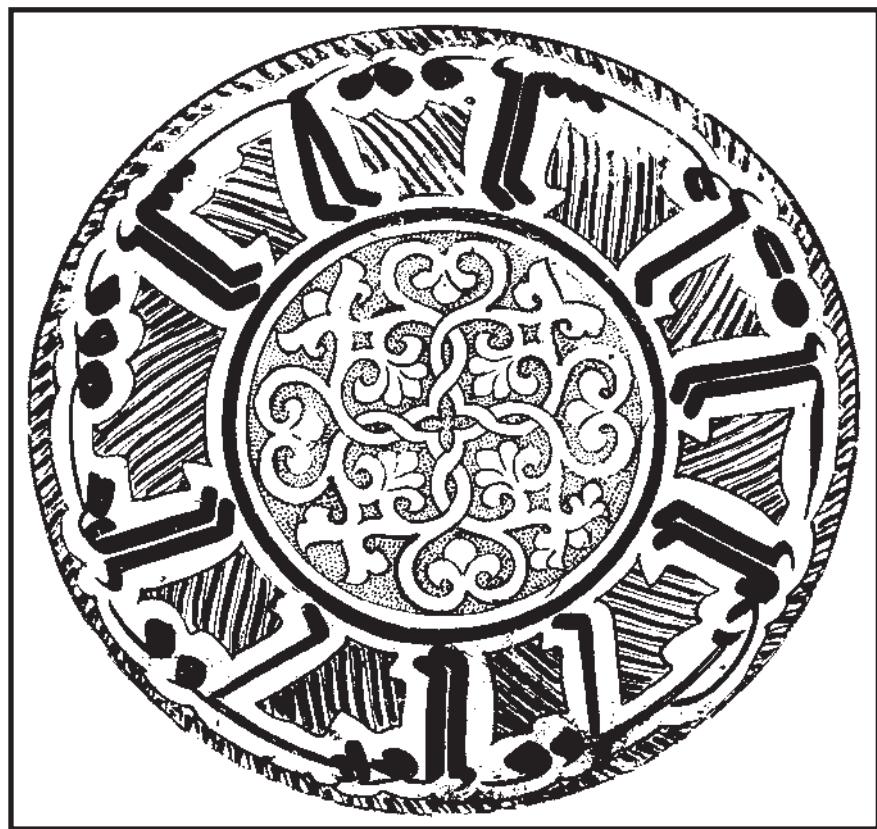
– ترکیب در شکلی فیگوراتیو که انتخاب آن می‌تواند با رویکردی نمادین یا تزئینی انجام شود. این روش به ویژه موجب ارتباط بیشتر موضوع نوشته می‌شود. در این روش میزان تغییر حروف، بستگی به دیدگاه طراح و طراحی شکل مورد نظر دارد (تصاویر شماره ۸۶ تا ۸۲).

۸۲—نشانه نوشتة مؤسسه فرهنگی روایت فتح—رمضان عابدینی—۱۳۷۱ هـ. ش

۸۳—مسعود نجابتی—۱۳۷۴ هـ. ش

٨٤— قدح سفالی با کتیبه کوفی— نیشابور، سده ٣-٤ هـ. ق. متن کتیبه: «البرکة و الغبطة و السلامه و السعاده» برکت و خوشحالی و نعمت و تندرستی و خوشی

٨٥— عنوان یادواره میلاد بین المللی میلاد کوثر—
صداقت جباری— ١٣٧٣ هـ. ش

neoflex 2

— آرژانتین— ١٩٨٤— Eduardo Canovas

استفاده از تصویر: در این شیوه تصاویر در حالت‌های گوناگون طبیعی، انتزاعی و تجربیدی، نمادین یا واقعی با نوشته پیوند برقرار می‌کنند و بدین ترتیب تصویر به جزئی از ساختار اثر نوشتاری تبدیل می‌شود. پیوند ایجاد شده سبب می‌شود که گاه، ساختار نوشتار شکل تصویر را تغییر دهد و گاه شکل تصویر، ساختار نوشتار را دگرگون کند به گونه‌ای که در انتهای نوشته و تصویر همساز گردند (تصاویر ۸۷ تا ۹۱).

— اونیش امین‌اللهی — ۱۳۸۶ هـ . ش

— سرلوحة مجله خانواده‌ها — هرب لوبالین

— سریوه مجله مادر و کودک — هرب لوبالین ۸۹ —

— نشانه نوشتہ نمایشگاه تخصصی بین المللی هوایی ایران — محمد رضا و فانی — ۱۳۸۱ ه. ش

— اسدالله چهره پرداز ۹۱ —

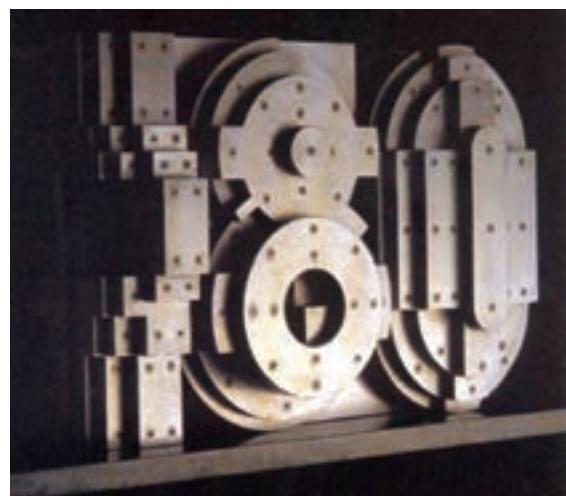
استفاده از اعداد : گاه پیش می آید که در طراحی یک عبارت ، عاملی که از نظر اهمیت در درجه نخست قرار می گیرد ، عدد یا اعداد به کار رفته در نوشتار است و کلمات دیگر در درجه دوم اهمیت واقع می شوند. گاهی هم طراح بدون در نظر گرفتن این مسئله ، تنها به دلیل ویژگی های منحصر به فرد و تضاد آشکار شکل اعداد با دیگر عناصر نوشتاری ، کار بر روی اعداد را به عنوان مناسب ترین راه حل بصری بر می گریند.

برای حساسیت بخشیدن به نوشتار ، روش های فراوانی وجود دارد که در اینجا فقط به چند مورد آن اشاره شد. طراحان می توانند با تکیه بر خلاقیت خود این روش ها را توسعه بدهند و با ترکیب آنها با یکدیگر به روش های جدیدی دست یابند. هر یک از این روش ها ، عاملی مؤثر در تقویت معنا و انتقال مفهوم اند و استفاده صحیح از آنها می تواند راهگشای آثاری موفق برای جامعه باشد.

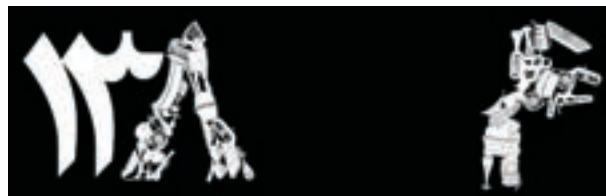
(تصاویر ۹۲ تا ۱۰۱)

۹۴— طراحی ابتکاری اعداد — علی صالحی — ۱۳۸۳ ه. ش

— Takenobu Igarashi — Nike — ۹۲
ژاپن — ۱۹۹۰ م

۹۵— کار با اعداد — فرهاد فزوونی

— Mitsuo Katsui Kajima — ۹۴
ژاپن — ۱۹۹۱ م

۹۷—شماره ساختمان ۹ در یکی از خیابان‌های نیویورک —
Ivan Chermayeff — آمریکا — ۱۹۸۰ م

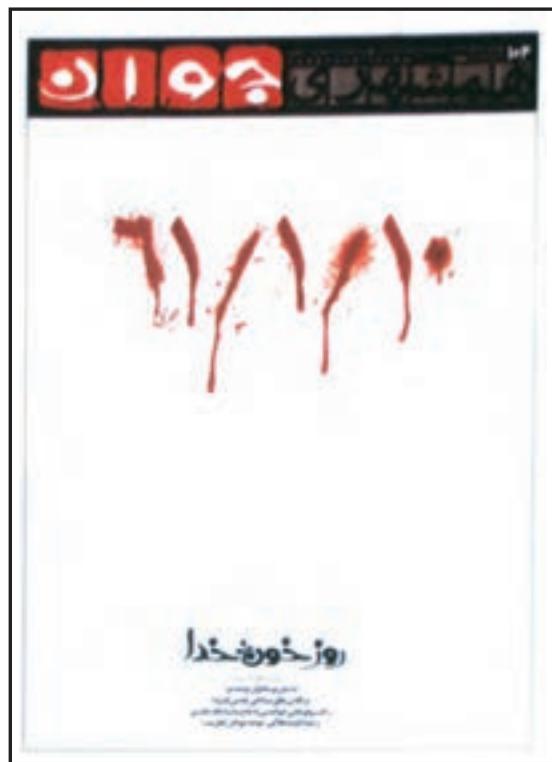
۹۶—پوستر تجربی — هشتمین نمایشگاه دوسالانه جهانی پوستر تهران —
مریم عنایتی — ۱۳۸۳ ه. ش

۹۹—پوستر همایش مولانا — کار با اعداد — فرزاد ادبی

۹۸—پوستر شعر جوان — فرزاد ادبی

۱۰۰—محمد Mehdi کتابدار، جلد ویژه‌نامه، همشهری جوان، ۱۳۸۵ ه.ش

۱۰۱—تقویم دیواری با موضوع ترافیک، فاطمه کرکه آبادی، ۱۳۷۶ ه.ش

۱۰۲—تقویم دیواری با موضوع ترافیک، فاطمه کرکه آبادی، ۱۳۷۶ ه.ش

تمرین

- ۱- نمونه‌هایی از «عنوان مجله» را جمع‌آوری کنید و آن‌ها را از نظر هماهنگی با موضوع و همینطور نوع حساسیت‌بخشی در هر کدام به صورت کار گروهی، مورد بحث و بررسی قرار دهید.
- ۲- چند نمونه از پوسترها را که در آن‌ها خط از ارزش بصری بالایی برخوردار است را جمع‌آوری کنید و با توجه به ترکیب‌بندی، شیوه‌های حساسیت‌بخشیدن و رنگ و طراحی، آن‌ها را به صورت کار گروهی بررسی کنید.
- ۳- با استفاده از شیوه حساسیت‌بخشی، نشانه‌ای از نوع "مونوگرام" طراحی کنید.
- ۴- بر اساس یک موضوع دلخواه، بدون استفاده از تصویر یک پوستر طراحی کنید و آن را در قطع 70×50 اجرا نمایید.
- ۵- با راهنمایی هنرآموز، یکی از تمرینات موفق خود را در بخش‌های: خوشنویسی، حروف‌چینی یا دست‌نویس انتخاب کرده و یک یا چند شیوه حساسیت‌بخشی مناسب را بر روی آن‌ها اجرا کنید تا به نتیجه‌ای جدید دست یابید.
- ۶- موضوعاتی که اعداد در آن‌ها نقش کلیدی دارند را انتخاب کرده، سپس با استفاده از شیوه‌های حساسیت‌بخشی، از آن برای طراحی یکی از زمینه‌های گرافیک مثل پوستر، جلد کتاب، تقویم و یا عنوان یک برنامه یا شبکه تلویزیونی استفاده کنید.

منابع برای مطالعه بیشتر

۱. عباسی، مجید (و دیگران)، ۵ سال خطنگاری و تایپوگرافی طراحان گرافیک ایران، نشر نظر، ۱۳۸۶
۲. مشکی، ساعد، نشانه‌ها، نشر یساولی، ۱۳۸۴

فهرست منابع

۱. هافمن، آرمین، مبانی هنرهای تجسمی، ترجمه محمد خراibi، سید محمد آوینی، مؤسسه مطالعات هنر اسلامی رشوند، اسماعیل، خوشنویسی، شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران ۱۳۸۰
۲. گاور، البرتین، تاریخ خط، ترجمه عباس مخبر، کورش صفوی، نشر مرکز لیونیگ استون، آن و ایزابل، فرنگ طراحی گرافیک، ترجمه فرهاد گشاش، نشر لوتوس
۳. ماری شیمل، آنه، خوشنویسی فرنگ اسلامی، ترجمه دکتر اسدالله آزاد، انتشارات آستان قدس رضوی
۴. ماری شیمل، آنه، خوشنویسی اسلامی، ترجمه دکتر مهناز شایسته‌فر، مؤسسه مطالعات هنر اسلامی موناری، برنو، طراحی و ارتباطات بصری، ترجمه پاینده شاهنده، انتشارات سروش
۵. کرایگ، جیمز و برتون، بروس، سی قرن طراحی گرافیک، ترجمه ملک محسن قادری، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
۶. قلیچ خانی، حمیدرضا، رسالاتی در خوشنویسی و هنرهای وابسته، انتشارات روزنه
۷. دونیس ۱. دونیس، مبادی سواد بصری، ترجمه مسعود سپهر، انتشارات سروش
۸. ر.دبليو. فريه، هنرهای ايران ، ترجمه پرويز مرزيان، انتشارات فروزان
۹. هوليس، ریچارد، تاریخچه‌ای از طراحی گرافیک، ترجمه سیما مشتاقی، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
۱۰. ژان، ژرژ، تاریخچه مصور الفبا و خط، ترجمه اکبر تبریزی، انتظارات علمی و فرهنگی
۱۱. حليمي، محمد حسين، اصول و مبانی هنرهای تجسمی، شرکت افست
۱۲. ابراهيمی، نادر، مقدمه‌ای بر مصور سازی کتاب کودک ، نشر آگاه
۱۳. حميد سفادی، ياسین، خوشنویسی اسلامی ، ترجمه دکتر مهناز شایسته‌فر ، مؤسسه مطالعات هنر اسلامی
۱۴. فريديريش، يوهانس، تاریخ خطهای جهان، ترجمه فيروز رفاهی، انتشارات دنيا
۱۵. يارشاطر ، احسان، خوشنویسی (از سری مقالات دانش نامه ايرانيكا) ، ترجمه پيمان متين، انتشارات اميركبير
۱۶. كتاب ماه هنر، ويژه گرافیک ، شماره ۳۷ - ۳۸ مهر و آبان ۱۳۸۰
۱۷. نصرتی، سهیلا، طراحی حروف فارسی (پایان نامه دوره کارشناسی گرافیک)، استاد راهنمای صداقت جباری، دانشگاه تهران، ۱۳۷۹
۱۸. موسوی جزایری، سید وحید، کاربرد خط در عرصه فرهنگ و تاریخ (پایان نامه کارشناسی گرافیک)، استاد راهنمای بهرام کلهرنيا، دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۷۳

